

RUGLÓ.

Pesten vasárnap augustus 26^{kán} 1838.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is vált-hatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

A' kereskedő társak.

(Folytatás.)

Felpirkadt végre a' határozásnak végzetes napja. — Mint gyötré e' napig mindkét részt a' bizonytalanság 's aggodalom — emberi nyelv kimondani, toll leírni elégtelen. — A' törvénykezés órája előtt jóval a' törvénycsarnok ajtajánál állott már mindkét fél, és mint sá-tán a' neki martalékul esett szegény bünös lélekbe, ügyvéde karába csimpszkedett. Osztott figyelemmel hallgattak ezek védenceik szen-vedélyes beszédére, kik minden harmadik perczen, midőn tekin-teteik egymással találkoztak, dühösen pillantának egymásra. Végre elkezdett a' törvénykezés, és Huardnak ügye Verduron ellen szó-nyegre került.

A' törvényszéki irnok némelly felolvasásai után a' vádlónak jogvé-de állott-fel. Ez fiatal ember volt, heves beszédű, jeles előadású 's de-rék szónok. E' tulajdonainak köszönte híressé lételet is. Fejtegeté-seiben a' saját jogra, mint az emberi társaság alapjára, hivatkozott, és annak minden törvénytelen megtámadása ellen hevesen szóllott. Állítása szerint kevesebb büntetésre méltónak itélé a' tulajdoni jog-nak nyilvánosan 's vakmerően megtámadóját, mint ez ál-utakon járó, zavarban halászó, ugyan azon czélra törekvő 's még is gyakran büntetlenül maradt gonoszt.

„Uraim! — mondá szavait folytatólag emelkedettebb hangon — ha Verduron szekrényünket törí-fel, 's ezer frankot rabol-el, a' törvény haladék nélkül bünösnek itélné. De most nem ezer frank forog kér-désben, hanem egész vagyonunk, mellyet az ember eloroz, — ke-reskedésünk, husz évi fáradalmunk gyümölcse, vérünk, lételetünk fo-rog veszélyben. Ugy van, uraim! igazságos ítéletök nélkül, mel-lyet önöktől várunk, egész vagyonunk ez embernek kezébe jut; igen, egész vagyonunk, még nevünk is. De nem, önök nem fog-nak illy igaztalanságot helyben hagyni; nem, azt nem teszik, nem tehetik.“

Verduron ügyvéde, egy öreg törvénycsavaró, egészen ellenkezőleg fogta-fel a' dolgot. Legelőször is a' feletti bámulását jelenté-ki, miként üthetnek illy csekélység felett olly lármát. Továbbá vitatá, hogy védecze csak egy semmitjelentő jogot fordított maga hasznára; minthogy azonban azt tőle elvitatni akarják, kénytelen most ügye mellett szóllani, mivel jogát egy polgár sem engedheti megsérteni. — „Itt most csak az a' kérdés — folytatá beszédét — társa volt-e Huardnak Verduron? — Igenlő esetben annak czimé-
rét is használhatja, A' szatócs vállalkozatának sikerüléseért feláldozott vagyona egy részével jogot nyert magának védeczem Huard vásárlóira is. A' „Huard ezelőtti kereskedő társa“ melléknevet a' világnak semmi törvénye tőle el nem veheti; így az azzal járó hasznokat sem, ha vannak valamelyek. Itt az „arany hordóról“ van szó. Igen, de hisz' az arany hordó, a' szatócsnak peres czimere, egész világnak tulajdona. Illy nevű czimer több van harmincznál Parisban; így Huardnak mind a' 30 szatócs ellen pert kellene kezdeni. De minthogy ez egyszerű dolog a' drága időnek haszontalan vesztegetését nem érdemli, nyilvános, hogy Verduront, mint alperest, a' vád alól fel kell oldani, a' felperes pedig a' perköltségek megtérítésében marasztaltassék.

Még néhány perczig mellette és ellene tartott vitatkozások után a' királyi ügyvéd szóllalt-fel, 's Huard részére állott. Ezután a' törvényszék eltávozott tanácskozás végett.

A' két ügyvéd félben hagyván a' vitatkozást, közömbös dolgokról kezdett beszélni. Huard és Verduron azonban kinpadon voltak, és a' határozó ítélettől inkább reszkettek, mint, képzelődésök szerint, valaha a' vég-ítélet napján fognak reszketni. A' 15 percz reájok nézve pokoli kinokkal teljes 15 év volt.

Végre ismét beléptek a' bírák. — Ah! mint kívánták a' peres felek a' végzést szemeikből olvasni.

Az elnök helyére ment, 's miután karszékében kényelmesen elnyult, következő ítéletet olvasa :

„Miután a' czimer kenyérkeresetnek jele és kizárólag tulajdonosának vagyona; miután az illy jognak minden néven nevezendő bitorlását meg kell gátolni“ —

Huard szabadabban lélezett, Verduront pedig a' gutaütés kerülgeté.

„Miután Huard ezelőtti kereskedő társának a' kérdéses elnevezéssel Parisnak minden negyedében élni megengedtetik.“ — Itt Huardra került a' reszketés és Verduronra az öröm.

„Miután mindazáltal egy új vállalkozat létesítése Huard szomszédságában a' felperes vásárlóinak elcsábításán és Huard

megkárosításán alapulna: a' törvényszék azt határozta, hogy Verduron nyolcz nap alatt a' „Huard ezelőtti kereskedő társa“ melléknevet letörülje: „a' hordóhoz“ nevezett czimer azonban azon föltétel alatt, hogy az arany és ezt jelentő felírás róla levakartassék, megmaradjon, és hogy ezenkívül még a' perköltségek megtérítésében is marasztaltassék.“

A' törvényszolgáknak nem kevés fáradságukba került Huardot örömeinek zajos kitörésében valamennyire lecsillapítani; Verduron azonban, midőn ellensége mellett elhaladt, olly halálos gyűlöléssel telt tekintetet vete reá, hogy még az ügyvédek is megrémültek.

IX.

V i s s z a t o r l á s .

Milly érzések, milly ölö nyugtalanság között várták honn az asszonyok a' dolog kimenetét, mindenki képzelheti. Türelmetlenségükben gyakran ki-kifutottak megnézni, jönnek-e már férjeik, 's majd minden kirándulásnál közel jutának egymáshoz. Azon gyűlölést, melly e' találkozásnál arcaikon tükrözé magát, a' legegységűbb ember sem nézhette volna irtózás nélkül; sőt még azon pillantás is, mellyet Verduron a' törvényteremben Huardra vetett, angyal-mosoly volt e' furiákká változott asszonyoknak mélyen gyökerezett, néma, de kiolthatlan gyűlölést tükröző tekintetökhöz képest.

Most két cabriol zörög az utszán lefelé, 's a' két bolt előtt megáll. Egyikből Huard szökött-ki, 's a' kocsisnak öt frankos pénzdarabot nyomván markába, derült arcczal riadá Katalinnak: „Nyertünk! le a' koldusfajnak, a' tolvajnak czimerével! Éljen a' törvény! Nyolcz nap elfolyása alatt mindent le kell a' gazembernek szedetni, mit olly vakmerően bitorlott.“

A' másik kocsiból Verduron szállott-ki halványan, leverve, kétségbeesve.

„Nyulszívú! — riadott rá boszúsan neje — hát egy csekélység ennyire semmivé tett? Ha első rohanásunk vissza veretett is, fogadjunk, a' másdikban mienk a' diadal!“ Ezzel Huard boltja felé ment, 's három szomszédot, kiknek Huard éppen a' perfolymatot beszélé, félre vonva, így szóllt: „uraim! ez ember itt férjemet koldusfajnak, gazembernek, tolvajnak nevezte: legyenek szivesek ezt a' rendőr-biztos előtt megbizonyítani; azután alázzák-meg magukat hozzánk ebédre, 's egy uttal vigasztalják férjemet is!“ — A' szomszédok Verduronnal mentek, ki, minden további tétovázás nélkül nyakába egy sávlit vetvén, a' tanukat biztoshoz vezette, 's egy becsületsértési per megindítását kívánta.

Huard, ki az ellene koholt ármányt nem is sejté, tartózkodás nélkül szörpölte kivivott győzelmének érzésével telt örömkelyhét.

Nagy lakomát adott, mellyről midőn a' vendégek estve haza tántorogtak, nem egy guny-szóval illeték Verduron; 's e' gunyolódók között Huard és Katalin, fájdalom! fő szerepet játszottak.

Verduroonné a' neki annyira becses adatokat mind összegyűjté, 's tanúk által mindannyiját bizonyítottá.

Négy nap mulva lábtót támasztottak a' munkások Verduron boltjának homlokzatához, 's a' törvény által kárhoztatott szók le-
törléséhez kezdettek. Az arany hordó ragyogását is világos sárga szín váltá-fel. Mig Huardék boltjok ajtajában e' gyors végrehajtáson bámultak. holott a' törvénytől nyolcz nap volt engedve, egy férjfiú lépett elejekbe, 's kérdé:

„Huard urat tisztelhetem?“

„Igen!“ — lön a' válasz.

„Ugy kérem kell önt, hogy ezen idézés tartalmánál fogva folyó hó 28-án a' büntető törvényszék előtt megjelenjék, 's becsület-sértő vádban Verduron ur kérdéseire feleljen!“

Nem akarjuk az egykori kereskedő társakat ez új pernek tömkelegeiben kísérni, melly nyolcz hónapig tartott, az eltörlési hatóság elébe került, 's mindenik félnek mintegy 10.000 frankját nyel-
lé-el. Szóval, Huard 's neje 50 frank kárpótlásra, a' per-költségek megfizetésére, 50 ítéleti hirdetménynek kinyomatására, 's 8 napi börtönre ítéltettek.

Nyolcz napi fogságra egy öreg katonát! Nyolcz napi fogságra feleségét, ki büszkesége, öröme, élte, szemefénye volt! — Ket-tős hirdetmény iv-nagyságon a' bolt ajtajára függesztve, mellyben rágalmazóknak nyilatkoztatnak! Ez több a' halálnál! Ez boszúért kiált! 's ha Verduronnak szive bal felén van, egyik vagy másik-
nak éltevel adózand ennyi sértés, ennyi bajért. Vérnek, vérnek kell folyni! — Ezt sugák Huard gondolatai. Író asztalához sietett, 's ügyetlen kézzel, hibákkal telve a'következő levelkét mázolá: „Ha Verduron ur nem gyáva banya, holnap reggeli 6 órakor két baj-
segéddel elvárom a' vincennesi erdőcskében! A' fegyverek választatását tetszésére bizom.

HUARD PÉTER.“

Egy óra mulva e' válasz. kapta Huard hajdani kereskedő ár-sától:

„„Miután bajsegédeimmel, kik kiszolgált katonák, 's e' levelet aláírják, tanácskoztam, kinyilatkoztatom, hagy olly rágalmazóval, ki a' büntetőtörvényszék kezébe esett, vivni nem fogok

VERDURON Cäsar.“

Cormant Jakab, kiszolgált katona.

Lambetin Ferencz, kiszolgált katona.

E' levél átolvasása után eszméletlenül rogyott-le Huard; ágyba kellett vinni, mellyet egy bódultsággal párosult láz miatt csak másfél hónap mulva hagyhatott-el.

X.

A' b ö r t ö n.

Katalin ez egész idő alatt csak pillanatra sem távozott férje kór-ágyától. Pedig a' börtön emléke őt is minden pillanatban halálos kinokkal sujta; arczai elfonnyadtak, teste megroskadt, 's egykori kecséből csak nagy, fekete szemei maradtak-meg, mellyek sötét, különös és szerencsétlenséget jósoló lánggal lobogtak. Ajkaira nem jött mosoly, nyelvére, az egykor olly kellemesen fecsegőre, nem több szó, csak mit elkerülhetlenül kelle mondania. Folytonos gyengülés által naponként elcsigázva inkább hasonlított egy vándorló halotthoz, mint élő lényhez. Néha egész testében reszketett a' nélkül, hogy e' megrendülést valami zörej okozta volna; gyakran vérző ajkai között néha egy gyöngye, száraz köhentés szorult-ki melljéből. Huard ez előjeleket az ágya mellett virasztásból származott gyengeségnek tulajdonítá; valahányszor azonban ő ez állítását szőnyegre hozta, Katalin fájdalmasan égre emelve szemeit, szelid helyben-nemhagyással mindig fejét rázta. Ah! ő igen is érzé, hogy a' büntető törvényszék ítélete őt halálosan találta. De miként is élhetett volna tul illy szerencsétlenséget? Ki léphetett volna-e házából, hogy idegenkedve néző szomszédoknak 's ismerősöknek e' gyilokként öldöklő szavait: „ez be fog záratni!“ ne kellett volna hallania? Ezen-tul a' boltba sem mehetett, vagy fris levegőt szivandó, ablakon sem nézhetett-ki, ha csak mindig maga előtt nem akarta látni meggyaláztatásának hirdetését, a' bolt előtt felszegzett hirdetményt, mellyet minden átmenő olvasott, mire Verduronék éjjel nappal vigyáztak.

Szerencsére az ég könyörült Katalinon. Érzé, hogy éltenek napjai számolvák. A' halál órája rá nézve, kit a' földön már csak szégyen, megbecstelenítés 's kétségbeesés vár, boldogság percze leend. *(Vége következik.)*

KÜLÖNFÉLE.

Az arczsépités mestersége.

(Idegen forrás szerint.)

Nagyon is igaz, hogy arczainkért nem felelhetünk, mivel nem mi magunk alakítjuk azt, hanem az öröklöttet hozzuk magunkkal világra: — de itt különbséget kell tenni az építömesterileg (architectonice) és phisicailag szép, vagy az ugy nevezett jó arcz között. — Az első kétségkívül a' természet üres ajándoka; még is annyira belsőbec nélküli, mint csak élénk színekkel jól kimivelt részeknek részarányos viszonya az építömesteri szépséget kicsinálja; de a' becsületos, kedves, lélektelt jó arcz a' legjobb ajánlólevél, mely-

lyel bírhatunk. Ezt kimivelni, Istennek hála! körülbelől az ember hatalmában van, nem tán az által, hogy tükör előtt tekintetet 's izomjátzást tanuljunk-be, hanem belsőknek külsőnkre befolyásával, lelkünk kimivelésével és sziveink nemesítésével. Olly arcznak nincs szüksége semmi tükörstudiumra, mert hű tükre az maga a' tiszta léleknek 's jó elme állapotnak; a' belsőnek fénye olly dicsően világítja a' külsőt, mint a' hold ezüst fényével megvilágítja a' víz tükrét. Éppen onnan van, hogy azon arcoknak, mellyek mi sem kevesebbek, mint szépek, saját varázsuk van, és inkább tetszenek, mint az építömesterileg szép arcok, mellyek gyakran hidegen hagynak minket, midőn amazok bizalmat 's jó akaratot ébresztenek, a' szerelemnek 's barátságának, úgy szölván, ajtót 's kaput nyitnak.

Innen következik, hogy az ember igen is hathat belsejéből arczmivelésre; mert minden uralkodó szenvedély, minden rény 's véték, melly a' kedelyt hatalmába ejti, bizonyos hatást hoz elő az arczizmok mozgásaira 's helyzetére; végre az arczvonálnak azon maradó alakulását képzik, mellyet bélyegző jelnek nevezünk, — melly a' lélek visszfénye. — E' bélyegző jel előmutatásában áll egy lét-alapos része a' festők 's képfaragók mesterségének, valamint a' színészekének is; — még is az utósók más szokást 's módot tartnak szemmel, mint a' két első.

Festők 's képfaragók megjegyzik az alakot 's helyzetet, mellyet minden szenvedély ad az arczizmoknak, azt vesövel 's ecsettel kiképzik, 's úgy hozzák elő azon hatást, melly velünk az arczizmok e' helyzetéből és alakjából azt, mi az ember belsejében történik, t. i. a' lélek állapotját és indulatokat, megismertetik. — De a' színész ellenmódon fog a' műhez, midőn előszer azon hánykodásokat támasztja-föl belsejében, mellyek azután ama hatást hozzák elő az arczizmokra, melly a' belsőnek állapotját megismerteti. — Festők 's képfaragók tehát a' külsőt képzik, a' felzudult belsőt előmutatandók, midőn a' színész előszer a' belsőt zudítja föl, általa a' külsőt megfelelőleg alakítandó.

Mindkettőnek abban áll alap-oka, hogy minden izom az arczban úgy, mint az egész testben folyvásti gyakorlat által erejében 's nagyságában öregbedjék. Innen magyarázható, hogy a' levelező-arczizmok, mellyek az emberben fennforgó minden szenvedélyt kijelentenek, mennél gyakrabban tétetnek munkásságba, annál iránytalanabban lépnekelő 's látszatóbbak lesznek; azért kap tehát az arcz maradó jelt, melly az ember saját beljegyét olly módon nyilatkoztatja-ki, hogy a' gyakorlottabb figyelmező az uralkodó szenvedélyeket, rényeket 's vétkeket nemcsak azon perczen veheti észre, midőn azok éppen felzudulvák, 's hathatóságok, hanem még akkor is, midőn munkátlanul 's csendesen nyugosznak a' kebelben.

E' tekintetből mondja Young „Universal passion“ czimű költeményében az asszonyi arcz valódi szépségéről nagyon találva:

What's female beauty but the air divine,
Through rohich the mind's all-gentle graces schine?
They, like the sun, irradiate all between;
The body charmes, because the soul il seen.

Annyi tehát bizonyos, hogy sem a' szépség, sem az arcz egyes részeinek aránya, sem pedig annak rózsza 's lilium színe nem szerzi-meg tetszésünket, ha az egész nem élesztődik, 's nem lelkesedik a' belsőnek visszfényétől, mi nélkül a' legszebb arcot is élet- 's léleknélkülinek nevezzük, melly hasonlólag csak olly gyöngye lelkeknek tetszhetik, mellyek ön ürességök miatt az idegent nem érzik. — Egy jelenetes élénk asszonyi arcz, a' kellemmel összeolvadt

szépségnek legmagasb fokát eléri, ha mosolyg, vagy beszél, 's akkor mind az életszesz fölébred, mind a' szemek fénylenek, és a' biborajkák, mi alatt azokból lélek 's érzéstelt szavak ömledeznek, varázs kegygyel mozganak.

Ha valaha valamely szépnék különös kívánata volna deli arczvonásait elrutítani, 's nagyon utálatos jelentést tenni tulajdonává, e' czélnak bizonyos elérésére négy főszert tanácsolnék, és pedig: — szenvedélyes játékdühöt, rágalomdühöt, heves politizálást, és tánczdühöt.

E' négy causticai vegyrészek sokkal dulóbban hatnak az arcz kellemességére, mint azt a' leggonoszabb himlők 's lázok tehetnék. Egyenest lehetlen, hogy egy asszonyi lénynek, mely e' négy gonoszlélek egyikének prédája, egészséges testében egészséges lélek lakhassék. Szelidség, vidámság, és szeretettel telt jóság ott nem mulathatnak; helyettök a' nyervágy, veszekedés és czivódás, hirtelen harag, irigység, párdüh, esztelenség, szentelenség 's a't. furiák jelennek-meg, mellyek a' szépeknek minden arczvonását elfintorítják, a' színt elhalavanítják vagy megsárgítják, a' szemeket bizonyos nemű pokoltüzzel töltik meg, 's a' száznak rögzött gunymosolyt adnak tulajdonul.

Egy szenvedélyes nagy játékosné külseje 's belsejében Furiához hasonlít nemcsak játékközben, hanem gyakran játék után is a' tragikai utójátékban, ha a' játszdüh a' sovárgva vártt nyereség helyett a' szétduult élet- 's család-szerenese rémalakát üvöltve látja maga előtt.

A' rágalomdüh, vagy irigységből és neheztelésből, vagy gyűlölségből származik; szenvedélyekből, mellyek az arczvonál szépségének éppen ellenére hatnak, a' homlokot kellemetlen ránczokkal fölbarázdálják, 's minden tekintetnek kaján mellékletet adnak, melly rosz kedély nyomait mutatja.

A' szenvedélyes politizáláshoz vonzalom egy az asszonyiség szelid lényének természetlen hajlama. — Az asszony a' háziség csendes körében munkálódjék! Itt az ő országa. A' politikai világ vad zaja idegen legyen a' békes nőnek 's anyának! Nagyon is heves világeseményi részvétők párdühref ragadja őket, minek indulatossága az asszonyi szelidséggel meg nem fér. Láttam szép asszonyokat, kik, ha politikai véleményöket makacsul 's hevesen védék, egészen rutakká lettek; skarlátpiroság borítá-el az arczot; minden izom görcsös mozgásba jött; ajkaikba haraptak, 's hanguk csengő serpegéssé lön.

Gondolnák-meg még is a' szépek, hogy a' gyermekszobában 's tánczteremben sokkal jobban tünnek-ki, mint az udvarok kabinetjeiben 's tanácstermeiben, és hogy aggatlan a' királyok kormánymaximáik fölöttök mindig királynék maradnak a' szerelem országában, minden országnak leghatalmasbikában, világ kezdetétől óta; — végre hogy a' jószívűség és ép elme hatalmasabban hat az arcznak szépségére minden arczfestéknel, minden szépítő viz 's bőrtisztító kenőcsnél.

Egy dühös tánczmenada már magában kellemetlen látmány, ha a' pihegő majd mint fött rák ég, majd színtlen holt testhez hasonlít. — Keptelen tánczdühnek még rettenetesb következményei vannak, hogy az már néhány arczot pízsegő halvány halálkoponyává, néhány virágzó testet csontvázvá változtatott, midön a' hajdan annyira csudált tánczosnót a' lassan szétduuló istennéknek, az aszkór 's phtysisnek adá-át prédaul.

Mindeddigi észrevételek mutatják, hogy a' legjobban kimivelt vonaloknak, fölemeltetve a' legszebb arány 's legvirágzóbb színek által, még szelidséggel 's lélekjósággal is kell élesztetniök, hogy tetszést 's vonzalmattamásszanak.

Az ok, hogy miért oly varázsló az asszonyi arc gödröcskéje, csupán abban áll, hogy ez kellemes mosolytól hozatik elő: — de maga e' deli mosoly erkölcsös tökélyességnek jele; mert az arczgödröcske ama fokon hat vonzólag, mint a' ránczolt homlok visszataszít. — Hogy azon mosoly valósággal varázsoljon, annak mint szép lélek visszfényének kell megjelenie, 's tiszta szívből világítania. — A' betanult mesterkelt mosoly, valamint az álarcznak használtatik — minthogy némelyek nagyon kifejtve tudják e' színeskedő mesterséget — vakithat és csalhat ugyan rövid időre, de maradó benyomást soha sem okozhat, 's annak csalárdsága éppen oly korán fölfedeztetik, mint az arczfestéké. — A' csalárd szépségnek, ha szem-ragyogását 's virágzó arczszínét elveszté, oda minden hatalma: mi alatt a' valódi szépség, melly lélek-szépségnek és szívjósnak köszöni varázslatát, soha sem pusztulhat-el, de mindig érdekes marad ugy, valamint egy szép templomnak még omladékai is mély benyomást tesznek a' nézőkre.

'S így kétségen kívül van, hogy a' külső kellem természetnek következménye, 's az embernek, hogy valósággal szeretetre méltónak jelenhessék-meg — jónak kell lennie.

B. BARKÓCZY FERENCZ.

EMLÉKMONDÁS.

Nyelv. Ész.

Az egész földön elterjedt emberi nemzet
Egy nagy tanuló társaság,
Melly születése után barmabb indúlati által
Több kis csatákra osztatott,
Majd azután nyelvével eszét bimbókra segítvén,
Gyermekeköréből felderült,
'S hogy baromudvaibul nemesebb céljához elérjen,
Serényen öszvedolgozik.
Emberi nyelve tehát legfőbb szerszáma nemének
Mellyel kinyitja eszrügyét;
Ez pedig ösztöneit szabadabb akarattal igazván,
Bülesen kiszabja tisztjeit,
Mellyeknek nyomain, jobbitván állati sorsát,
Igaz javához felsiet.

VERSEGHY.

Üres élet. Ki mindig tünődik, mindent nagyító üveggel széttagol: annak az élet olyan, mint a' ki soha sem gondolkodik.

KISFALUDY KÁROLY után K. H. K. J.

Gondolatok. Nyíltság a' nemeslelkűségnek pecsétje, az asszonynak legbájosb kecase, az álnoknak gúnyja, 's a' társalgásnak legtrikább erénye.

KOVÁCS MARIA.

Szórejtvény.

Az egész szó egy tagból áll;
Honunknak dús megyéje,
'S a' csinosb világ körében
Rég' halad miveltsége.
Caekély város is; hajdanta
Disze vala hazánknak,
Vár, püspökség helye volt; de
Ezek rég' elmulának.

Vedd-el fejét, 's nála nélkül
Nem épülnek paloták;
Helységekben pór emberek
E' műt maguk is tudják.
Visszán mondva, álnok bájló,
Félhet'd, mig meg nem kerít;
Mert az ilyen csak többnyire
Gyötör és nem boldogít.

BAJÁRUL M—k A—t.

Előbbi rejtvény: vigalom.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiazcon alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.